

38- CHUYỆN HAI KHÁCH BUÔN

Đức Phật ở thành Vương xá, thuở bấy giờ các Tỳ-kheo nhờ làm theo lời Phật dạy nên đều được Niết-bàn, được Thiên đạo, Nhân đạo. Vì nghe theo lời của Đề-bà-đạt-đa cho nên đều bị rơi xuống địa ngục, lãnh thọ sự khổ não dữ dội.

Đức Phật nói:

–Đâu phải chỉ có ngày nay ai nghe theo lời dạy của Ta thì được lợi ích lớn. Còn ai nghe theo lời Đề-bà-đạt-đa thì bị khổ não lớn lao.

Ngày xưa cũng vậy, ở thời quá khứ có hai khách buôn cùng dẫn theo năm trăm thương nhân đi vào nơi đồng không mông quạnh. Nơi ấy có con quỷ Dạ-xoa hóa làm một thiếu niên mặc y phục đẹp, đầu đội vòng hoa, đánh đàn cầm mà đi, nói với khách buôn:

–Không nên mang nước cỏ này theo làm gì cho mệt, chẳng có dùng vào việc gì. Ở gần phía trước kia có nước trong cỏ tốt, cứ đi theo ta, ta sẽ chỉ đường cho.

Một người chủ khách buôn nghe theo lời ấy nên nói:

–Nay chúng ta nên vứt hết nước cỏ chở trên xe đi, để cho xe nhẹ, rồi đi tới trước.

Còn chủ khách buôn kia thì nói:

–Nay chúng ta chưa thấy cỏ nước gì cả, cẩn thận chớ bỏ chúng đi.

Đoàn buôn phía trước vì vứt hết cỏ nước nên bị chết khát, còn đoàn người nhờ không vứt cỏ nước, nên đi đến đích.

Người không vứt bỏ cỏ nước ấy chính là thân của Ta, còn người vứt bỏ cỏ nước ấy chính là Đề-bà-đạt-đa.

M